

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **U. K.**
státní příslušností Uzbekistán
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna
zastoupen JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem
sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2019 č.j. KRPA-169126-23/ČJ-2019-000022-ZSV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátovi, sídlem Praha 6, Šlejnická 1547/13, se přiznává odměna ve výši 8.228 Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

2. Žalobce v doplnění žaloby namítal, že se žalovaný nesprávně a nedostatečně vypořádal se zásahem rozhodnutí do soukromého života žalobce. Žalobce ve své výpovědi výslovně uvedl, že má na území České republiky bratra, který zde žije deset let, přičemž bratr krátce před zajištěním odjel do vlasti. I s ohledem na tyto informace tedy žalovaný měl jednoznačně zkoumat rovněž eventuální zásah do žalobcova soukromého a rodinného života, a to právě s ohledem na rodinné poměry žalobce. V napadeném rozhodnutí se však žalovaný této otázce vůbec nevěnoval, neboť patrně dezinterpretoval informaci, podle níž žalobcův bratr krátce před žalobcovým zajištěním (dočasně) odcestoval do vlasti, a patrně vyšel z toho, že bratr žalobce definitivně opustil území České republiky, a eventuálnímu zásahu do rodinného a soukromého života žalobce se věnoval zcela zkratkovitým a nedostatečným způsobem, čímž rozhodnutí zatížil vadou nezákonnosti. Žalovaný dle žalobce nedostatečně zohlednil povinnost zakotvenou v § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný opomněl vypořádat dopad svého rozhodnutí s ohledem na přítomnost žalobcova bratra na území České republiky, ačkoliv žalobce o předmětné skutečnosti žalovaného informoval. Žalovaný se sice dokonce zmínil o žalobcově synovci, ovšem zcela nesprávně opomněl vypořádat vztah žalobce k jeho bratrovi, což je vztah pochopitelně zásadně intenzivnější. S ohledem na to, že žalobce byl zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, tedy na to, že již nebude zásah rozhodnutí do žalobcova soukromého života posuzován v meritorním rozhodnutí o správním vyhoštění, a naposledy k posouzení došlo v roce 2017, pak bylo bezpochyby povinností žalovaného otázku zásahu do rodinného a soukromého života vypořádat dostatečně přehledným způsobem. Závěrem žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval některé rozhodné skutečnosti, odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 28. 4. 2019 byl policejní hlídkou kontrolován žalobce, který procházel v evidencích nežádoucích osob jako nežádoucí cizinec od 4. 5. 2018, a dále byl nalezen platný záznam v Schengenském informačním systému II s platností od 19. 5. 2018 do 20. 5. 2019, záznam byl český. Žalobce předložil cestovní pas, kde měl vylepen vízový štítek s dobou pobytu 8 dní, od 18. 9. 2017 do 27. 9. 2017, a dále vstupní razítko ze dne 19. 9. 2017. Jiný doklad, který by jej opravňoval k pobytu na území ČR,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nepředložil. Žalobce byl zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 11. 2017 č.j. KRPA-354585-21/ČJ-2017-000022 ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3. 5. 2018 č.j. CPR-1517-7/ČJ-2018-930310-V230 (obě tato rozhodnutí nabyta právní moci dne 4. 5. 2018) bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie v délce jednoho roku, přičemž žalobci byla stanovena doba k vycestování v trvání 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

7. Při podání vysvětlení dne 28. 4. 2019 žalobce žalovanému mimo jiné uvedl, že v České republice má rodného bratra, který zde 10 let žije. Odjel však teď domů a už zde nebydlí; dne 15. 4. 2019 odjel domů. Žalobce za ním přijel na návštěvu, má tady synovce. Na otázku, zda má v České republice nebo v Evropské unii osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života nepřiměřené, žalobce odpověděl záporně. Uvedl, že zde nemá žádné ekonomické, kulturní, společenské ani jiné vazby a rovněž zde nemá žádné závazky nebo pohledávky. Na dotaz ohledně rodinného stavu odvětil, že je ženatý, má tři děti, všichni žijí v Uzbekistánu, dceři je 19 let a žalobce ji potřebuje provdat. Často je s nimi v kontaktu. Potřebuje vydělat peníze na děti, aby je dal do dobré školy. Na území Uzbekistánu má kromě manželky a dětí teď bratra a sestru. V Uzbekistánu má rodinný dům. K dotazu na překážku nebo důvod znemožňující vycestování do Uzbekistánu odpověděl, že nemá překážku, chce tady pracovat. Má velké dluhy a problémy. Půjčil si hodně peněz. Má dospělé děti, musí je živit, každý týden posílá peníze. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 4. 2019 č.j. KRPA-169126-23/ČJ-2019-000022-ZSV byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Doba žalobcova zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.
8. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevystoupal z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
9. V § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců je stanoveno:
„Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.“
10. Žalobce v doplnění žaloby namítal nedostatečné vypořádání otázky zásahu do soukromého a rodinného života. Žalovaný k této otázce na s. 9 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce je ženatý a má tři děti, manželka s dětmi žijí v Uzbekistánu ve vlastním rodinném domě. Na území domovského státu má tedy žalobce vytvořené dostatečné zázemí pro svůj

návrat. Na území České republiky nežijí žádní jeho příbuzní, má zde pouze synovce, avšak k jeho vztahu žalobce neuvedl více. V České republice nemá žádný majetek, ani žádné závazky nebo pohledávky. Dále žalovaný uvedl, že žalobce je ve věku dospělosti, a tudíž se o sebe může postarat sám, taktéž je zdravý, neužívá žádné léky a s ničím se neléčí. Žalobce měl dostatečnou dobu na vycestování, ale nevycestoval, neboť nevěděl, že o podaném odvolání bylo již rozhodnuto. Z těchto důvodů žalovaný (i s odkazem na vydané rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce) uzavřel, že není žádný důvod, pro nějž by žalobce neměl být vrácen do země původu. Městský soud v Praze toto odůvodnění považuje za dostatečné, neboť je z něj jasné seznatelné, proč žalovaný dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím nebylo nepřiměřeně zasazeno do žalobcova soukromého a rodinného života; zároveň se zdejší soud s tímto hodnocením žalovaného ztotožňuje.

11. Dále soud uvádí, že otázkou realizovatelnosti vyhoštění cizince je správní orgán povinen se nejpodrobněji zabývat v řízení o správním vyhoštění; k tomu v nyní posuzované věci došlo, neboť žalobci již bylo pravomocným a vykonatelným rozhodnutím (jež žalobce nerespektoval) uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na jeden rok. Městský soud v Praze nikterak nezpochybňuje žalobcem odkazované závěry vyplývající z právní úpravy a judikatury ohledně nezákonnosti zajištění cizince za účelem správního vyhoštění v případě neexistence reálného předpokladu pro jeho vyhoštění, na případ žalobce však tyto závěry nejsou přílehlivé. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016 č.j. 1 Azs 5/2016-25: „*Nejvyšší správní soud v této souvislosti dále poukazuje na rozsudek ze dne 26. 8. 2013, čj. 8 As 33/2013 - 35, ve kterém soud reagoval na výše zmíněné usnesení rozšířeného senátu (jde o usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011 č.j. 7 As 79/2010-150, pozn. Městského soudu v Praze) následovně: '[z] odůvodnění zmiňovaného rozhodnutí rozšířeného senátu je patrné, že směřuje především k situaci, kdy je teprve zahájeno řízení o správním vyhoštění a není dosud vydáno rozhodnutí ve věci samé (srov. zejm. bod 27, v němž rozšířený senát stanoví povinnost správního orgánu v řízení o zajištění „předběžně“ posoudit možné překážky správního vyhoštění). V nyní posuzované věci již bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele, které bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 22. 10. 2012. Žalobu proti tomuto rozhodnutí stěžovatel nepodal. Žalovaná proto nemusela činit pouze předběžný úsudek o možných překážkách vyhoštění stěžovatele, ale mohla vyjít z pravomocného a vykonatelného rozhodnutí o správním vyhoštění.*“
12. I v případě žalobce již bylo vydáno pravomocné a vykonatelné rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2017 č.j. KRPA-354585-21/ČJ-2017-000022 ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3. 5. 2018 č.j. CPR-1517-7/ČJ-2018-930310-V230 (obě tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 4. 5. 2018), jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na jeden rok. Žalobce toto rozhodnutí o správním vyhoštění nerespektoval, pročez žalovaný dospěl ke správnému závěru o nezbytnosti žalobcova zajištění za účelem správního vyhoštění. Co se týče otázky realizovatelnosti žalobcova správního vyhoštění (ta dle žalobce neměla být dána s ohledem na pobyt jeho synovce a zejména bratra na území České republiky, čímž mělo dojít k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života), v rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění žalobce č.j. KRPA-354585-21/ČJ-2017-000022 je na s. 5-6 uvedeno, že žalobce se při svém výsledku ke svému soukromému a rodinnému životu nevyjádřil, ačkoliv mu k tomu byla opakovaně dána ze strany správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

orgánu možnost; jak plyne ze s. 4 rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie č.j. CPR-1517-7/ČJ-2018-930310-V230, žalobce ani v průběhu odvolacího řízení (proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění) neuvedl žádnou novou skutečnost ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Naznačoval-li žalobce v doplnění žaloby, že odjezd jeho bratra do vlasti je jen dočasný, pak soud toto považuje za zcela účelové tvrzení, kterému neodpovídá obsah protokolu o podání vysvětlení ze dne 28. 4. 2019 č.j. KRPA-169126-17/ČJ-2019-000022, kde žalobce mimo jiné uvedl: „Mám zde rodného bratra, který zde 10 let žije. Odjel však teď domů a už zde nebydlí. 15. 4. 2019 odjel domů. Já za ním přijel na návštěvu. Tady mám synovce.“ V témže protokolu navíc žalobce mezi příbuzné žijící na území Uzbekistánu zařadil kromě manželky, dětí a sestry právě svého bratra. Co se týče synovce žijícího na území České republiky, k němu žalobce žádné podrobnosti nesdělil, přestože k tomu měl příležitost. Žalobce naopak na dotaz, zda má v České republice nebo v Evropské unii osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života nepřiměřené, odpověděl záporně. Ze všech uvedených důvodů soud uzavřel, že žalovaný dospěl ke správnému (a dostatečně odůvodněnému) závěru, že zásah napadeného rozhodnutí (potažmo realizace správního vyhoštění) do žalobcova soukromého a rodinného života není nepřiměřený.

13. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.
15. Ustanovený zástupce žalobce JUDr. Ing. Jakub Backa, advokát, jemuž v souladu s § 35 odst. 9 větou první s. ř. s. platí odměna za zastupování stát, provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a písemné podání [doplnění blanketní žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 6.800 Kč, přičemž vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce je plátcem DPH, se tato částka zvyšuje o částku odpovídající dani, tj. o částku 1.428 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce žalobce tedy činí 8.228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. června 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně